

Missio Savo
Kolinportti 24.11.2012
Raamattutunti: Väinö Hotti

TOINEN SIUNAUUS

Jumala siunaa

Jumala siunaa ”kaikkia ihmisiä”:

”että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä **hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvällekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin**” (Matt.5:45).

”ja kuitenkin hän ei ole ollut antamatta todistusta itsestään, sillä **hän on tehnyt teille hyvää, antaen teille taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja raviten teidän sydämenne ruualla ja ilolla.**” (Apt.14:17).

Jumala siunaa ”parannukseen nöyrtyviä”:

”Teille ensiksi Jumala on herättänyt Poikansa ja lähettänyt hänet siunaamaan teitä, **kun käännytte itsekukin pois pahuudestanne**” (Apt.3:26).

Jumala siunaa ”Jeesuksessa Kristuksessa”:

”Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, **joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa**” (Ef.1:3).

Uskonelämän alku

Kun ihminen tulee uskoon, hänelle avautuu uusi maailma, uskon maailma. ”*Kaiken uusin silmin näen nyt.*” Hän on astunut uuteen ulottuvuuteen, uuteen aioniin.

”Mutta te olette ”valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja”, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa; te, jotka ennen ”ette olleet kansa”, mutta nyt olette ”Jumalan kansa”, jotka ennen ”ette olleet armahdetut”, mutta nyt ”olette armahdetut” (1. Piet.2:9,10).

Kasvamisen välttämättömyys

Kaikkeen elämään sisältyy kasvu. Uutta syntymää tulee seurata ”kasvun”. Jos näin ei tapahdu, vika on jossakin: 1. Ei ole koskaan tapahtunut todellista uskoon tuleamista. 2. On jouduttu uskoontulon jälkeen harhapoluille. Hebrealaiset olivat pysähtyneet hengellisessä kasvussaan.

11. Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea selittää, koska olette käyneet hitaiksi kuulemaan.

12. Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan

Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa. (Hebr.5:11,12).

”jotka aina ovat opetusta ottamassa, eivätkä koskaan voi päästä totuuden tuntemiseen” (2.Tim.3:7).

Kasvamisen luonnollisuus

Uudestisyntynyt ihminen kasvaa ”luonnostaan”. Hänellä on syntynyt yhteys elämän lähteeseen Kristukseen. Toisaalta kasvuun liittyy välttämättömänä osana ”kilvoitus”.

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

17. Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä.

18. Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä.

20. Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään. (Matt.7:17,18,20).

Terve kaipaus

Kun ihminen pyrkii saamaan siunauksen, se on terveellinen pyrkimys. On luonnollista, että uskoontullut pyrkii myös rikkaampaan ja täydellisempään elämään.

”Ja mies sanoi: ”Päästä minut, sillä päivä koittaa”. Mutta hän vastasi: ”En päästä sinua, ellet siunaa minua” (1. Moos.32:26).

Mua auta, Herra, mä toivon vaan, Vaikk`ei ois toivoa ollenkaan. En päästä sua, Ennen kuin mua Käyt siunaamaan (Vvk.600:4).

Vääristynyt pyrkimys

Samalla kun uskova pyrkii rikastuttamaan hengellistä elämäänsä hänellä on tässä jalossa pyrkimyksessään suuri kiusaus joutua harhaan.

Näin esim. Kolossassa. Samalla kun iloittiin siitä, mitä oli saatu omistaa evankeliumin kautta Jeesuksesta Kristuksesta, monet eksyivät ajattelemaan, miten suurenmoista olikaan, kun yhdistettiin tähän evankeliumin antiin hiukan kreikkalaista filosofiaa, itämaista mystiikkaa, pakanallista taikauskkoa ja juutalaista lakiuskkoa. Paavali kauhistui tästä. Hän tähdentää, että Kristuksessa on kaikki viisauden ja tiedon aarteet kätkeytyinä. Kristus on Jumalan koko täyteys. Se mitä he tarvitsevat, on syvempi Kristuksen tunteminen ja ojentautuminen enemmän taivaallisiin. ”Olkoon mielenne siihen, mikä on ylhäällä ” (Eino J. Honkanen, Hengen uudistus, ss.10-11).

Uudestisyntyminen – uudistuminen

Ihminen syntyy uudesti vain kerran; samalla tavoin kuin synnymme vain kerran tähän maailmaan. Sen sijaan ”uudistuminen” voi tapahtua, ja sen tulee tapahtua **jatkuvasti**. Tähän liittyy jatkuva

”uuden mannan saaminen taivaasta”. ”Eilisen manna on tänään pilaantunutta.” Uudistuminen on siksi uskovan kohtalonkysymys!

19. Ja Mooses sanoi heille: "Älköön kukaan jättäkö siitä mitään huomiseksi".

20. Mutta he eivät kuulleet Moosesta, vaan **muutamit jättivät siitä jotakin huomiseksi. Niin siihen kasvoi matoja, ja se rupesi haisemaan; ...**(2. Moos.16:19-20).

4. *Mua auta tielle parannuksen Jo täällä armonaikana, Suo, että **Hengen uudistuksen Mä löydän, Jeesus, sinussa.** Suo autuaasti kuolla mun Ja voittaa kruunu luonas sun* (Vvk.212:4).

Tarvitaan siis HENGEN UUDISTUS. Ja tämä uudistus on JEESUKSESSA.

Hengen uudistus

Hengen uudistukseen sisältyy uusi näky Jeesuksesta. Se tietää määrätynlaista ”murrosta”. Se tietää myös aivan uuden maailman avautumista uskonelämässä.

17. anoen, että **meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan**

18. ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään (Ef.1:17,18).

Kasvaaksemme Jumalan tuntemisessa tarvitsemme tietoa ja viisautta, jotka Sana antaa. Mutta pelkää tieto ei riitä. **Meidän on sisäistettävä tietomme Pyhän Hengen kautta.** Tähän sisäistämiseen tarvitsemme VIISAUDEN JA ILMESTYKSEN HENKEÄ!

Toinen siunaus

Tästä murroksesta uskovan elämässä käytettiin viime vuosisadan alussa nimitystä ”toinen siunaus”. Monet Jumalan ihmiset tietävät kertoa uudestisyntymisen jälkeen tapahtuneesta uudesta Jumalan kohtaamisesta. Silloin Jeesus on kirkastunut heille uudelle tavalla; he ovat saaneet uuden voiman ja rohkeuden. On astuttu uuteen hengelliseen ikäkauteen.

Samalla on koettu entistä voimakkaammin ja syvemmin **oma mahdottomuus ja voimattomuus.**

Hudson Taylorin kokemus

Taylor oli kauan ikävöinyt sisällisesti läheisempää yhteyttä Jumalaan. Kristityn elämä oli ollut hänelle melkoisessa määrin ponnistelua: rukousta, päätöksiä, yrityksiä lukea enemmän Jumalan sanaa. Kuitenkin joka päivä päättyi tappion tunteeseen, kun ankara työ, ärsyttävä ilmasto ja monenlaiset vaikeudet houkuttelivat kärsimättömyyteen ja muihin masentaviin tappioihin. Voimaa uuteen elämään puuttui. Tässä tuskaisessa sieluntilassa Taylorilta putosivat suomukset silmistä hänen lukiessaan eräältä ystävältä saamaansa kirjettä. Hänelle kirkastui, että Kristuksessa, elävässä läsnäolevassa Herrassa hänellä oli kaikki, mitä hän tarvitsi. Sanalla sanoen: Toisen siunauksen painopiste siirtyi kokonaan Kristukseen, pois omasta ponnistuksesta. Sanomaton ilo ja rauha sekä uusi voima tuli kiusatun Herran palvelijan elämään. (emt.s.48).

Vain yksi siunaus?

lisakilla oli antaa perillisilleen ”vain yksi siunaus”, jonka Jaakob petoksella riisti veljeltään Eesaulta.

34. Kun Eesau kuuli isänsä sanat, puhkesi hän valittamaan äänekkäästi ja haikeasti ja sanoi isälleen: "Siunaa minutkin, isäni!"

35. Mutta hän vastasi: "Veljesi tuli kavalasti ja riisti sinulta siunauksen".

36. Niin hän sanoi: "Oikeinpa häntä kutsutaankin Jaakobiksi. Sillä hän on nyt kahdesti minut pettänyt: esikoisuuteni hän on minulta vienyt, ja katso, nyt hän riisti minulta myöskin siunauksen." Ja hän kysyi: "**Eikö sinulla ole mitään siunausta minun varalleni?**"

37. Ja lisak vastasi ja sanoi Eesaulle: "Katso, minä olen asettanut hänet sinun herraksesi ja antanut kaikki hänen veljensä hänelle palvelijoiksi sekä varustanut hänet jyvillä ja viinillä; mitä voisin enää tehdä sinun hyväksesi, poikani?"

38. Eesau sanoi isällensä: "**Tuo yksi ainoa siunausko sinulla vain onkin, isäni?** Siunaa myöskin minut, isäni!" Ja Eesau korotti äänensä ja itki. (1. Moos.27:34-38).

16. ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.

17. Sillä te tiedätte, että hänet sittemmin, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle, **vaikka hän kyynelin sitä pyysi.** (Hebr.12:16,17).

Tyydyimmekö yhteen siunaukseen?

Eesau ei saanut uutta siunausta halveksimansa siunauksen tilalle. lisakilla oli antaa vain yksi siunaus. Itkutkaan eivät asiaa muuksi muuttaneet. Jeesus on kuitenkin toisenlainen siunauksen antaja! On surkeaa, jos uskova vapaaehtoisesti tyytyy yhteen siunaukseen, **uskoontulon siunaukseen.** Kansankirkko ei puhu edes tästä siunauksesta. Herätysliikkeet ja vapaat suunnat pitävät tätä kyllä ilahduttavasti esillä ja rummuttavat sen puolesta äänekkäästi. Samalla he protestoivat kansankirkon laiminlyöntiä tällä kohdalla.

Mutta meidän ei tule tyytyä ”yhteen siunaukseen”. Uskovan tulee olla siunauksien suhteen **ahne.** Kun maallinen ihminen sanoo maallisten antimien puoleen: ENEMMÄN! ENEMMÄN!, uskova tekee näin taivaallisten antimien suhteen. Ja Kristus haluaa antaa ”enemmän”.

2. Niinkuin peura halajaa vesipuroille, niin minun sieluni halajaa sinua, Jumala.

3. Minun sieluni janoo Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan minä tulla Jumalan kasvojen eteen?" (Ps.42:2,3).

”Sieluni kaipaa, Jumalaa se kaipaa, Kuin tuorehille lähteille peura halajaa” (HLV 189:1).

”Ei riitä jos kerran sulta Sun kasteesi siunatun sain. Mä tarvitsen uutta tulta, Uutta armoa matkallain” (HLV 71:2).

Rajaton määrä siunauksia

Kristuksessa on meille rajaton määrä siunauksia. Aabrahamin perillisenä Kristuksesta on tullut siunausten jakaja. **Juutalaiset luulevat pääsevänsä Aabrahamin perinnölle "oikotietä"**, mutta se ei onnistu! Aabrahamin perinnölle on vain yksi tie – KRISTUS.

"Mutta nyt lausuttiin lupaukset Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: "Ja siemenille", ikäänkuin monesta, vaan ikäänkuin yhdestä: **"Ja sinun siemenellesi", joka on Kristus"** (Gal.3:16).

"Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, **perillisiä lupauksen mukaan"** (Gal.3:29).

Kaikki Kristuksessa

21. Älköön siis kukaan kerskatko ihmisistä; sillä **kaikki on teidän,**

22. teidän on Paavali ja Apollos ja Keefas, teidän on maailma ja elämä ja kuolema, nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän.

23. Mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan. (1. Kor.3:21-23).

30. Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi,

31. että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra". (1. Kor.1:30,31).

"Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, **kaikki ne ovat hänessä "on"**; sentähden tulee hänen kauttaan myös niiden "amen", Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme" (2. Kor.1:20).

"Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille **kaikkeaa muutakin hänen kansansa?"** (Room.8:32).

Mitä on siunaus?

Siunaus merkitsee Jumalan ystävyyttä ja hänen mielisuosiotaan.

"ja niin toteutui Raamatun sana: 'Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi', ja **häntä sanottiin Jumalan ystäväksi"** (Jk.2:23).

Siunaus on Herran läsnäoloa, joka ympäröi joka puolelta. Mitään ei voi tapahtua ilman, että Jumalan läsnäolo päästää sen lävitseen.

Siunaus on sitä, että Jumala vetää lähemmäksi itseään ja irrottelee kaikesta, mikä loitontaa Hänestä.

Jaakob mainitsee siunatessaan Joosefin erään olennaisen siunauksen salaisuuden: Joosef on nuori hedelmäpuu lähteen reunalla. Mikä tämä lähde oli? Se oli hänen sydämensä yhteys Herraan. Lähde tuli syvältä.

Joosef olisi menehtynyt kurjuuteensa, ellei hän olisi ammentanut lähteestä. Hän olisi langennut kiusausten hetkinä, ellei hän olisi saanut ammentaa lähteestä. Hän olisi sotkeutunut epäilyksiinsä vankeudessa, ellei hän olisi ammentanut lähteestä.

Hän ei olisi kestänyt korkeaa asemaansa – monille korkea asema tulee suuremmaksi vaikeudeksi kuin köyhyys – ellei hän olisi voinut ammentaa lähteestä.

Hänen lähteensä oli elävä Jumala, josta hän tahtoi pitää kiinni joka hetki. Tämä lähde on meille vielä runsaammin avoin kuin Joosefille. Meillä on Kristus, Hänen sanansa, rukouksen lupaukset, uskovain yhteys ja sakramentit (emt.ss.16-17).

Siunauksellinen elämä

On kirjoja, joista saamme siunausta. On myös kirjoja, jotka aivan ilmeisesti ovat meille vahingollisia ja – kiroukseksi. Joku viisas on sanonut: *”Älä lue hyviä kirjoja; elämä on siihen liian lyhyt. Lue vain parhaita kirjoja!”*

Keskuudessamme on ihmisiä, joiden elämä turmelee ympäristöään. Toisaalta on ihmisiä, jotka ovat ympäristölleen siunaukseksi. Hiljattain luin kirjan: EINO J. HONKASEN RIKAS ELÄMÄ (Uusi Tie 1997, Leena Huhtaniemi). Tuntien Eino J. Honkasen mielestäni kirjan nimeksi olisi sopinut myös EINO J. HONKASEN SIUNAUKSELLINEN ELÄMÄ.

Eräessä koulussa opettaja kysyi oppilailta, miksi he halusivat tulla aikuisina. Jokainen kertoi oman toivomuksensa. Yksi halusi presidentiksi, toinen opettajaksi, autonkuljettajaksi, lentäjäksi, lentoemännäksi, sähkömieheksi jne. Mutta eräs oppilas sanoi: ”Minä tahtoisin tulla siunaukseksi.” Toiset nauroivat. Opettaja oli hetken hämillään. Mutta sitten hän sanoi: ”Niin – tämä on kaikista paras. Niin meidän kaikkien tulisi toivoa.” (Hengen uudistus, s.18).

”Niin minä...siunaan sinut...ja sinä olet tuleva siunaukseksi” (1. Moos.12:2).

Rikas elämä - ”yltäkylläinen elämä”

25. Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli.

28. Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseni kaikkia sinun tekojasi. (Ps.73:25,28).

”Sinä valmistat minulle pöydän minun vihollisteni silmien eteen. Sinä voitelet minun pääni öljyllä; minun maljani on ylitsevuotavainen” (Ps.23:5).

”Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys” (Joh.10:10).

Siunauksia ylhäältä ja alhaalta

”Joosef on nuori hedelmäpuu, nuori hedelmäpuu lähteen reunalla...Kaikkivaltiaan avulla, joka sinua siunatkoon, antakoon siunauksia taivaasta ylhäältä, siunauksia syvyydestä alhaalta” (1. Moos.49:22,25).

Uskova ei välty kovilta kohtaloilta elämässä, mutta kaikissa niissä Herra on Hänen kanssaan – ja muuttaa ne siunaukseksi:

”Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti” (Matt.28:20).

"Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun. Jos vetten läpi kuljet, olen **minä sinun kanssasi**, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta" (Jes.43:1,2).

"Katso, minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tulessa, eivätkä he ole vahingoittuneet, ja neljäs on näöltänsä niin kuin jumalan poika" (Dan.3:25).

"**minä olen hänen tykönänsä, kun hänellä on ahdistus**" (Ps.91:15).

"Mutta me tiedämme, että **kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut**" (Room.8:28).

Siunaukset ylhäältä merkitsivät ulkonaistakin onnea ja menestystä, lähimmäisten rakkautta, rauhaa kotona, iloa lapsista, terveyttä, työtä, menestystä kutsumuksessa jne...Mutta on myös siunauksia syvyydestä. Jaakob tiesi sen omasta elämästään. Hän ajatteli hetkeä kun Raakel kuoli, sanomaa Eesau-veljen tulosta häntä vastaan 400 aseistetun miehen kanssa, taistelua Jabbok-virran rannalla. Mutta hän tiesi, että näissä oli Jumalan syvä siunaus, syvä siunaus... Jotta elämämme voisi olla hedelmällinen, voisi tulla siunaukseksi myös toisille, tarvitsemme siunauksia myös alhaalta. Jumala ei siunaa vain vuorilla, vaan myös laaksoissa. Molempia tarvitaan. Vuorilla näemme, mitä Jumala on. Alhaalla laaksossa näemme, mitä me itse olemme (emt.ss.19-20).

Eläminen tulevassa maailmassa

Pyhässä Hengessä uskova voi elää jo tulevan maailman ilmapiirissä. Tämä on suuri lohdutus nimenomaan kärsimysten ahjossa. Silloin uskova voidaan korottaa "taivaallisiin sfääreihin".

42. Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi".

43. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: **tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa.**" (Luuk.23:42,43).

Hetkeä ennen kuin kivulias kuolema katkaisi Jeesuksen elämänlangan, hän loi katseensa paratiisiin, johon hän seuraavassa hetkessä siirtyisi. Hän ei antanut hirvittävän kuoleman peittää paratiisinäköalaa. Jeesus katsoi ristinkuoleman yli paratiisiin, joka Häntä ja ryöväriä odotti **hetken päästä.**

Kärsiessään ristillä mitä kauheimpia tuskia Jeesus torjui luotaan tuon hirvittävän nykyisyyden ja rohkaisi katuvaan ryöväriä: Tänä päivänä olet olet oleva minun kanssani paratiisissa. Luuk.23:43" (emt.s.269).

Kaikkein vaikeimmassa tilanteessa Jumala antaa lapsellensa voimakkaan kokemuksen maailmasta, joka odottaa jo aivan oven takana. Ehkä tässä on myös eräs selitys Jeesuksen sanoille:

"Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos joku pitää minun sanani, **hän ei ikinä näe kuolemaa**" (Joh.8:51).

"**Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.** Uskotko sen?" (Joh.11:26).

Stefanus sai kuolinhetkellään voimaa tulevasta maailmasta. Taivaan ihanuus murtautuu synkän kuoleman läpi.

55. Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän loi katseensa taivaaseen päin ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella

56. ja sanoi: "Katso, **minä näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella**". (Apt.7:55,56).

Paavalilla oli mestauskuolema edessä, mutta hänkin näki kauemmaksi:

6. Sillä minut jo uhrataan, ja minun lähtöni aika on jo tullut.

7. Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.

8. **Tästedes on minulle talletettuna vanhurskauden sepele**, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat. (2. Tim.4:6-8).

D.L. Moody näki kuoleman rajan toiselle puolelle:

"Maa väistyy, taivas aukeaa eteeni...Jos tämä on kuolema, se on suloinen. Jumala kutsuu minua, ja minun on mentävä."

Juhlavastaanotto taivaassa

Taivaassa on juhlat, kun syntinen kääntyy.

"Niin myös, sanon minä teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen" (Luuk.15:10).

Vielä enemmän juhlittaneen silloin, kun uskova vaivalloisen kilvoituksen jälkeen saapuu perille! Isä juoksee avosylin vastaan ja toivottaa väsyneen lapsensa tervetulleeksi:

"Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi" (Luuk.15:20).

2. Ah, kun mä kerran saan Herätä kuvanansa Ja kirkastetuin silmin nähdä Jumalan! Ei sitten milloinkaan Oo sielu janoissansa, Kun häissä valmis morsian on Karitsan. Saan kruunun siellä Ja puvun vielä, Tuon pyhään vaatteen, Kristuksen vanhurskauden. Mun syntisyyteni, Syyn kyyneleihin, Saan siellä vaihtaa kunniaan ja pyhyteen Ja kyyneleeni kiitosvirteen iäiseen.

3. Kun täällä puolittain Silmillä hämärillä Jo Herraa kaukaa katsellessa ilon saa, Kun taivaan ihanain Äänien sävelillä Jo täällä voimaa on – oi aikaa tulevaa! Hetkistä, joita Niin ihanoita Saan täällä viettää, loistaa Herran suloisuus. Vaan kun mä muistelen Autuutta pyhien, Joidenka suusta soipi siellä virsi uus, Niin aivan maahan painaa taivaan ihanuus (Vvk.623:2,3).